

KUN YMPÄRILLÄ HUMISEE

Kaupungin kadut kylpevät häikäisevässä valossa. Joku vilkuttaa kolmannen kerroksen ikkunasta ja vanhat miehet pysähtyvät istumaan tyhjälle bussipysäkille. Kirpeä pakkastuuli ei yletä Hakaniemen Kaupahallin portaikkoon asti, mutta aurinko kimpoilee vaaleista seinistä hymyileville kasvoille. Otsatukan alta loistavat iloiset silmät, ja kahvilan nurkkapöytään istuutuva nainen tuntuu kuuluvan luonnosta värikkäiden myymälöiden ja pienten puisten pöytien keskelle. Hän on **Leena Untamala**, musiikkikasvattaja, joka on toiminut kesäisin Aholansaassa kanttorina jo yli kymmenen vuotta.

Teksti: **Taru Jäntti** Kuva: **Mika Nuorva**

Alun perin Untamala päätyi Aholansaareen työntekijäksi, koska se yhdisti kaksi tärkeää asiaa: musiikin ja nuorisotyön. Hän oli opiskellut kirkkomusiikkia, mutta oli kiinnostunut myös sosiaalikasvatuksesta ja musiikkikasvatuksesta. Pienen saaren leirielämä tuntui sisältävän nämä sekä niin paljon muutakin.

Kanttorina Untamala on ollut Aholansaassa jo yli kymmenenä kesänä. Mikä saa hänet palaamaan vuosi toisensa jälkeen?

- On mahtavaa saada todistaa, miten ihmiset rohkaistuvat olemaan oma itsensä ja löytävät toisensa.

Sen lisäksi hän kehuu työtovereitaan ja innostuneita nuoria, jotka tekevät jokaisesta leiristä ainutlaatuisen. Hän huomauttaa nauttivansa jo pelkästä leirielämästä itsessään, sekä siitä että kahden viikon aikana on todella aikaa olla läsnä jokaisessa tilanteessa.

Untamalan arkeen on lisäksi mahtunut levyttämistä, harjoittelua ja keikkailua muun muassa **Mutaveijarit**-lastenmusiikkiyhtyeen kanssa. Ja silloin kuin Untamala ei tahdo olla muusikko, kanttori tai opettaja, hän lähtee metsään, ja samoilee arkeaan pakoon Lammasaaren piilokojuun tai lintutorniin.

Muutama vuosi sitten Leena teki opinnäytteen musiikinopetuksen terapeutisuudesta yhdeksäsluokkalaisten keskuudessa. Tutkimuksen myötä selveni, kuinka iso merkitys musiikilla todella on.

- Aina ei välttämättä tajua mitä se ihmisille merkitsee. Yhdessä tekeminen ja positiivisten kokemusten kerääntyminen on tärkeää.

Hän kertoo hyödyntäneensä näitä havaintoja ohjessaan bändikerhoja ja muskareita. Hän kuitenkin uskoo, että samankaltaisesta ilmiöstä on kyse myös kórttiläisissä veisuissa.

- Osittain jo yhdessä veisaaminenkin liittyy samaan asiaan, siitä syntyy lämmin fiilis, kun huomaa että ympärillä humisee. Ja Siionin virsissä on vahva tunnelataus, sillä ne kuuluvat niin vahvasti kórttiläisyhtyeen. Jo laulaminen itsessään on iso osa kórttiläisyyttä ja kristinuskoa.

Yhdessä laulaminen auttaa osaltaan rakentamaan yhteisöllisyyden tunnetta Aholansaassa, mutta Untamala on pohtinut vahvan yhteishengen syntyä toisel-

takin kannalta. Hän käyttää omia kokemuksiaan leiriltä esimerkkinä puhuessaan ennakkoluulottomuudesta ja turvallisuuden tunteesta.

- Kukaan ei tuntenut minua etukäteen. Minulta ei odotettu mitään, ja sain olla oma itseni. Oli vapauttavaa, ettei kukaan ajatellut minusta lähtökohtaisesti mitään negatiivista. Siksi leirin aikana sai niin hyviä kavereita.

Untamala päätyi Aholansaareen samoin kuin moni muukin. Hänen neljä vanhempaa sisarustaan olivat kaikki käyneet siellä rippileirinsä ja palanneet takaisin kotiin ihanien tarinoiden ja uusien ystävien kera. Lisäksi hänellä oli monelle nuorelle tuttu toive leirinsä suhteen.

- Tunsin monta ihmistä, jotka olivat menossa oman seurakunnan leirille, ja tahdoin nähdä jotakin muuta. Omassa kaveripiirissä kaikilla oli jo vakiintuneet roolit ja kaipasin jotakin uutta.

Hän muistelee leiriään lämmöllä, ja hymyilee kertoessaan, miten kanttorina on saanut huomata saman positiivisen ilmapiirin vallitsevan yhä vuosikymmenien jälkeen.

- Se on niin ihana katsoa tätä saarimeininkiä, se on niin rakkaudentäyteistä. Tällaista pitäisi kaikilla olla!

Pakkastuuli on taas vastassa kun laskeudumme Kaupahallin portaita, mutta ympärille jää silti lämmin fiilis.

LEENA UNTAMALA TASKUKOOSSA

Lempinimi	Ei ole, paitsi pari kaveria yrittää epätoivoisesti lanseerata lempinimeä Lettu.
Ikä	35
Kotipaikka	Nykyään Helsinki.
Harrastukset	Luonnossa samoilu, piirtäminen, Yatzyn peluu perjantaisin.
Lempimusa	Beatlesista Mozartiin, Daft Punkista Rufus Wainwrightiin ja kaikki muu.
Suosikkiruoka	Pullamössö. Ei oo mittään parempaa, eikä tuu.
Aholansaassa Suosikkileikki	Niitähän on useita, mutta äkkiseltään lämpimimmät muistot on leikistä ”Kakka kurkkaa kulman takaa” .
riparilla	